

нія понататъкъ доказвахъ, че макаръ Охридската архіепископія да си изгубва врѣменното значеніе като Българска архіепископія, но тя не може да бѣде унищожена, като самостоятелна архіепископія и винаги трѣба да сѣществува като такава, тъй като тя е основана отъ одного изъ пай древнитѣ грѣцки императори — отъ Юстиніана. Тѣзи лѣжовна мисль бѣше пріета отъ сички безъ никакво противорѣчіе, защото границитѣ на Охридската архіепископія сѣ впадахъ доста много сѣ границитѣ на несѣществувашата тогава древня архіепископія *Първа Юстиніана*. И това бѣше достаточное основание за да пріематъ тѣзи мисль, като истинска.

Охридската архіепископія бѣше наречена архіепископія *Първа Юстиніана* въ XII вѣка и сѣ това име тя бѣше извѣстна чакъ до копеца на сѣществованіето ѝ, и пейнитѣ архіепископи имахъ сѣщитѣ правдини, каквито правдини имахъ и архіепископитѣ на *Първа Юстиніана*; а до XII вѣкъ тя ся наричаше Българска архіепископія.

Архіепископіята *Първа Юстиніана* бѣше учредена отъ императора Юстиніана въ 535 год. Ній вече знаемъ отъ Исторіята, че отъ V-ый вѣкъ подиръ Р. Христово, въ врѣмето на прѣселяваніето на народитѣ, както западната тъй и вѣсточната Римска имперія много прѣтеглихъ отъ варварскитѣ народи, които опустошавахъ и запусавахъ цѣли провинции, особено на балканскіятъ полуостровъ, дѣто много градове и села бѣхъ сринаи сѣвсѣмъ. Сѣ утихваніето на тѣзи диви варвари, Византійската имперія подкачваше пакъ да въздигнува по оитѣзи запусѣли мѣста гражданската и черковната си наредба, като възобновяваше разсипанитѣ градове и села, или въздигаше нови градове. Сѣ това нѣщо пай много са занимаше императоръ Юстиніанъ (царува отъ 527-565 г.), като подновяваше разсипанитѣ градове и като подигаше нови, единъ отъ които бѣше и градътъ *Първа Юстиніана*. На мѣстото, дѣто